

det er blevet mig meddelt, at Sukkerroedyrkerne foruden de 480 Øre pr. hkg skal have en Andel i det eventuelle Eksportoverskud af indtil 10 Øre pr. Centner, 20 Øre pr. hkg, saaledes at den Maksimalpris, som betales Sukkerroedyrkerne, bliver 5 Kr. pr. hkg.

Man regner med, at der til Hjemmeforbruget i det paagældende Aar, 1919—20, skal anvendes 124 Mill. kg Sukker, og hvis man tror paa, at der bliver en Produktion paa 144 Mill. kg, hvad man har regnet med som sandsynligt, eftersom Roesukkerarealet er blevet noget større i indeværende Aar, og eftersom man har faaet mere Kunstgødning til sin Raadighed, kunde der blive 20 Mill. kg til Eksport. Hvor meget der kan tjenes ved denne Eksport, er ikke let at sige paa nærværende Tidspunkt. Der regnes vistnok i Øjeblikket med, at der er Mulighed for, at man kan opnaa en Pris af ca. 1½ Kr. pr. kg, og da Staten efter alt, hvad der foreligger til Bedømmelse, vil komme til at betale 70 Øre pr. kg til Sukkerfabrikkerne, skulde der blive en Overpris paa de 20 Mill. kg af 80 Øre pr. kg. Hvis dette holder Stik, skulde Staten altsaa kunne indvinde 16 Mill. Kr. Af dette Eksportoverskud faar Staten forlods, inden Roedyrkerne faar noget, saa vidt mig meddelt, 2,6 Mill. Kr.; derefter deles den efterfølgende Del af Eksportoverskuddet med Halvdelen til Roedyrkerne og Halvdelen til Staten, indtil Roedyrkerne har faaet 10 Øre til de 240 Øre pr. Centner. Paa den Maade havde Roedyrkerne faaet af Eksportoverskuddet ca. et Par Millioner Kroner, og Resten af Eksportoverskuddet skulde saa gaa ind i Statskassen.

Jeg ønsker at sige om den Pris til Roedyrkerne, at den forekommer mig at være højere, end rimeligt er. Jeg kunde finde mig i efter Omstændighederne, at Staten sikrede Roedyrkerne de 2 Kr. 40 Øre; men den Andel, Roedyrkerne i Aar har krævet af Eksportoverskuddet, synes mig uhjemlet, og jeg finder Anledning til at sige, at det forekommer mig, at Roedyrkerne ikke har stillet sig paa et rimeligt Standpunkt overfor Staten, men har stillet sig paa dette revolutionære Standpunkt: Alt eller intet. De har villet tvinge Staten, og Roedyrkerne har ved deres Krav faktisk stillet Staten i en saadan Situation, at man næsten kan sige, at den har været nødsaget til at bøje sig. Saa vidt jeg har kunnet følge Forhandlingerne mellem Roedyrkerne indbyrdes og imellem

deres Repræsentanter og Myndighederne, er Forholdet dette, at Roedyrkerne faktisk under Trusel af Strejke har sat deres Krav igennem, og det er vist rigtigt, naar jeg siger, at Roedyrkerne har forpligtet sig indbyrdes til ikke at lægge Roefrø i Jorden uden speciel Tilladelse fra deres Bestyrelse. Staten har altsaa været udsat for et meget stærkt Pres; og jeg forstaar, at den højtærede Indenrigsminister som Følge deraf har bøjet sig og har ment ikke at burde risikere, at der ikke blev lagt tilstrækkeligt Roer, og at man som Følge deraf kunde komme til at mangle Sukker eller i hvert Fald ikke vilde have tilstrækkeligt Sukker til det indenlandske Forbrug og saaledes vilde blive nødt til at importere Sukker fra Udlandet. Jeg synes ikke, at Sukkerroedyrkerne, der i øvrigt maa siges at have faaet en meget god Behandling af Staten baade i dette Aar og i tidligere Aar, har stillet sig paa et godt samfundsmæssigt Standpunkt; tværtimod.

Hvad Sukkerfabrikkerne angaar, er Forholdet, som det vil fremgaa af Bilagene til Lovforslaget, dette, at de regner med at skulle have en Pris af 70 Øre pr. kg for at kunne opnaa den samme Indtægt, som Fabrikkerne havde i 1915—16, en Indtægt, der giver Sukkerfabrikkerne en Mulighed for at udbetale en Dividende til Aktionærene af ca. 18 pCt. og for at foretage de sædvanlige, nødvendige Afskrivninger og Henlæggelser og udbetale de sædvanemæssige Tantiëmøbeløb. Men Sukkerfabrikkerne har ikke villet nøjes med dette. De har i Aar ligesom i Fjor krævet Andel af Eksportoverskuddet. I Fjor blev Forholdet dette, at Sukkerfabrikkerne skulde have en halv Million Kroner ekstra udover, hvad der tjentes i 1915—16. Denne halve Million skulde tjene til Imødegaaelse af det Tab, som maatte blive paaført Sukkerfabrikkerne ved, at de ikke havde kunnet reparere deres dyre Materiel under Krigen, saaledes som de normalt vilde reparere det. Dernæst blev der givet Sukkerfabrikkerne en Andel af Produktionen udover et vist Kvantum, saaledes at Sukkerfabrikkerne paa denne Konto for indeværende Aar regnede med at tjene ca. 3 Mill. Kr. Nu har Sukkerfabrikkerne stillet Krav om for det kommende Aar at faa Andel i Eksportoverskuddet. Oprindeligt lød Kravet paa en Fjerdedel. Den overordentlige Kommission, der har behandlet Sagen, har delt sig i et Flertal og et Mindretal og har ment, at Sukkerfabrikkerne maatte kunne